

SENAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1990-1991

17 DECEMBRE 1990

Projet de loi portant création de l'Institut royal d'établissements scientifiques et culturels nationaux, et de l'Institut royal des Sciences de la Terre et de l'Espace

RAPPORT

**FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE L'ENSEIGNEMENT
ET DE LA SCIENCE
PAR M. HENNEUSE**

EXPOSE DU MINISTRE

1. Après des années d'incertitudes et de solutions diverses, on a enfin désigné un seul Ministre compétent pour les institutions scientifiques et culturelles nationales.

Ont participé aux travaux de la Commission :

1. Membres effectifs : MM. Leemans, président; Antoine, Bayenet, Didden, Diegenant, Evrard, Garcia, Mme Lieten-Croes, MM. Moureaux, Mouton, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Saulmont, Seeuws, Swinnen, Taminiaux, Mme Tyberghien-Vandenbussche et M. Henneuse, rapporteur.

2. Membres suppléants : MM. De Bondt, Gijs, Stroobant, Van Hooland.

3. Autres sénateurs : Eicher, Vaes, Verschuere.

R. A 15149*Voir :***Document du Sénat :**

1080-1 (1990-1991) : Projet transmis par la Chambre des Représentants.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1990-1991

17 DECEMBER 1990

Ontwerp van wet tot oprichting van het Koninklijk Instituut voor nationale wetenschappelijke en culturele instellingen en van het Koninklijk Instituut voor Aarde- en Ruimtetenschappen

VERSLAG

**NAMENS DE COMMISSIE VOOR
HET ONDERWIJS EN DE WETENSCHAP
UITGEBRACHT
DOOR DE HEER HENNEUSE**

UITEENZETTING VAN DE MINISTER

1. Na jaren van onzekerheid, waarin uiteenlopende oplossingen werden voorgesteld, is men er tenslotte toe gekomen één enkele minister aan te wijzen die bevoegd is voor de nationale wetenschappelijke en culturele instellingen.

Aan de werkzaamheden van de Commissie hebben deelgenomen :

1. Vaste leden : de heren Leemans, voorzitter; Antoine, Bayenet, Didden, Diegenant, Evrard, Garcia, mevr. Lieten-Croes, de heren Moureaux, Mouton, mevr. Panneels-Van Baelen, de heren Saulmont, Seeuws, Swinnen, Taminiaux, mevr. Tyberghien-Vandenbussche en de heer Henneuse, rapporteur.

2. Plaatsvervangers : de heren De Bondt, Gijs, Stroobant, Van Hooland.

3. Andere senatoren : Eicher, Vaes, Verschuere.

R. A 15149*Zie :***Gedr. St. van de Senaat :**

1080-1 (1990-1991) : Ontwerp overgezonden door de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

Il n'est pas trop tôt : longtemps ce secteur est resté à l'écart de la vie universitaire et de celle des Communautés qui ont acquis progressivement la responsabilité de la politique culturelle. Pendant tout ce temps-là, ces institutions ont été paralysées par divers dédoublements et abandonnées à leur sort.

2. La situation actuelle, fruit de l'arrêté royal n° 504, pris par le Gouvernement précédent, est caractérisé par une tendance extrême allant dans un sens opposé à celui indiqué par le présent projet de loi. C'est précisément faute d'une administration centrale, faute d'intérêt de la part du Gouvernement et aussi du fait que, généralement, les hommes scientifiques n'ont pas l'esprit administratif, qu'on en est venu à une interprétation abusive de l'autonomie de gestion : les autorités procurent les fonds de fonctionnement des institutions et perdent aussitôt leur droit de regard.

Cette situation a eu comme résultats beaucoup de remarques de la part de la Cour des comptes, des erreurs administratives, des doubles emplois et des situations peu transparentes concrétisées dans bon nombre d'A.S.B.L.

3. Un élément important, qui a inspiré le présent projet de loi, est dû à l'évolution de la réforme de l'Etat.

Celle-ci n'a pas touché aux institutions en cause. D'autre part, il ne peut plus être question de mener une quelconque politique culturelle belge à l'aide de ces institutions. Puisque c'est aux Communautés de mener une politique culturelle, les institutions nationales doivent être au service des Communautés. D'autre part, les Communautés doivent être associées en tant que telles au fonctionnement de ces institutions.

4. Les institutions scientifiques et culturelles nationales ont besoin d'une plate-forme de rencontre. Afin de les mettre à l'abri des vicissitudes gouvernementales et des contestations intercommunautaires, le gouvernement a décidé de les faire rentrer en deux parastataux.

5. Les hommes scientifiques vivent souvent trop isolément, sans accorder assez d'importance aux événements extérieurs; ils ne publient pas toujours de façon abordable les résultats de leurs travaux qui doivent être davantage valorisés.

Souvent, ces institutions scientifiques sont en même temps des musées. En cette qualité, elles devraient suivre les évolutions muséologiques, ce qui se fait trop rarement.

Dat werd trouwens ook tijd, want men heeft deze sector lang uitgesloten van het universitair leven en van de ontwikkeling van de Gemeenschappen die geleidelijk aan volledig verantwoordelijk zijn geworden voor het cultuurbeleid. Gedurende heel die periode zijn deze instellingen vleugellam gebleven als gevolg van verschillende splitsingen en werden zij aan hun lot overgelaten.

2. De huidige toestand is het gevolg van het koninklijk besluit nr. 504, dat de vorige Regering heeft genomen, en wordt gekenmerkt door een verregaande strekking om precies het tegengestelde te bereiken van wat dit wetsontwerp beoogt. Nu is het te wijten aan het ontbreken van een centraal bestuur, het uitblijven van interesse vanwege de Regering en ook meer algemeen gesproken aan het feit dat wetenschappers geen administratief inzicht hebben, dat men aan het begrip beheersautonomie een verkeerde inhoud is gaan geven. Zodra de autoriteiten aan de instellingen werkingsmiddelen verschaffen, verliezen zij automatisch het recht op inzage.

Dat heeft geleid tot heel wat opmerkingen vanwege het Rekenhof, administratieve vergissingen, dubblures en vrij verwarde toestanden bij tal van V.Z.W.'s.

3. Voorts is dit ontwerp voornamelijk ingegeven door de ontwikkeling die de staatshervorming heeft gekend.

Deze heeft de bedoelde instellingen ongemoeid gelaten. Tevens kan er niet meer aan gedacht worden met de hulp van deze instellingen welk Belgisch cultuurbeleid dan ook te voeren. Aangezien de Gemeenschappen verantwoordelijk zijn voor dat cultuurbeleid, moeten de nationale instellingen te hunnen dienste staan. Tenslotte moeten de Gemeenschappen als dusdanig betrokken worden bij de werking van de instellingen.

4. De nationale wetenschappelijke en culturele instellingen hebben een trefpunt nodig. Ten einde ze te beschermen tegen het onzekere lot van de Regeringen en de betwistingen tussen de Gemeenschappen onderling, heeft de Regering besloten ze onder te brengen in twee parastatale instellingen.

5. Wetenschappers leven maar al te vaak in een ivoeren toren en hechten te weinig belang aan wat er rondom hen gebeurt. Zij publiceren hun bevindingen niet altijd in een toegankelijke vorm en nochtans zouden die grotere waardering moeten krijgen.

In vele gevallen zijn die wetenschappelijke instellingen tegelijkertijd musea. Als dusdanig zouden zij ook de ontwikkelingen op het stuk van de museumkunde moeten volgen, maar dat gebeurt al te zelden.

Tous ces défauts font ressortir l'utilité de faire une place dans leur gestion à des gens qui sont attentifs aux différentes modalités d'une meilleure valorisation.

6. Enfin, comme c'était prévisible, la création de nombreuses A.S.B.L. fonctionnant en vase clos ont fait surgir des déséquilibres linguistiques.

Le Ministre promet de communiquer à la Commission le texte des arrêtés d'exécution qui, dans cette matière, revêteront une importance particulière.

La nécessité d'un service juridique pour toutes ces institutions saute aux yeux. Il ne serait pas raisonnable d'engager un juriste par institution.

On peut poser la question de savoir pourquoi le projet ne prévoit pas une seule institution au lieu de deux.

En principe, ce serait préférable. Mais le Gouvernement s'est laissé convaincre que le plateau d'Uccle constitue un espace bien homogène, nettement séparé des autres institutions.

DISCUSSION GENERALE

Un membre s'offusque d'une procédure qui prévoit en même temps son contraire. C'est ainsi qu'il comprend l'article 1er, § 2. Celui-ci permet au Roi de changer tout le regroupement des institutions, décrit sous le § 1er.

Le Ministre répond que le Roi ne pourrait abroger un seul ou les deux instituts. Il est vrai qu'à tout moment il pourra les regrouper différemment. La possibilité doit rester ouverte de fusionner des institutions semblables ou d'y ajouter certains autres parastataux, si l'expérience s'avère favorable.

En dernier lieu, cette structure doit pouvoir intégrer d'éventuelles scissions ultérieures comme, par exemple, le jardin botanique de Meise ou le département de l'Agriculture.

Un membre fait remarquer que le phénomène de la fédéralisation n'a pas encore entièrement abouti. Il faut donc laisser ouvertes, dans le texte de la loi, les évolutions ultérieures.

Il admet qu'il y a lieu de légiférer en la matière. Le rapport Liebaers concernant la restructuration des institutions scientifiques était précieux mais n'a malheureusement pas été suivi par les responsables de l'époque. Il considère le projet de loi comme un hommage tardif à la tâche accomplie par M. Liebaers.

Al deze minpunten wijzen erop dat het aangewezen is bij hun beheer een aantal personen te betrekken die oog hebben voor de verschillende mogelijkheden van een betere valorisatie.

6. Tot slot kon men ook voorzien dat de oprichting van talrijke V.Z.W.'s die een vrij afgezonderd bestaan leiden, in tal van gevallen zou leiden tot onevenwichtige taalverhoudingen.

De Minister verzekert de Commissie dat hij de tekst van de uitvoeringsbesluiten zal meedelen die op dat stuk bijzonder belangrijk zullen zijn.

Er is overduidelijk gebleken dat al deze instellingen een juridische afdeling nodig hebben. Het zou evenwel niet te verantwoorden zijn één jurist per instelling in dienst te nemen.

Men kan wel de vraag stellen waarom het ontwerp niet één maar twee instellingen wil oprichten.

Theoretisch had men voor de oprichting van één instelling moeten kiezen. De Regering heeft zich evenwel laten overtuigen dat het plateau van Ukkel een zeer homogene ruimte biedt die duidelijk losstaat van de andere instellingen.

ALGEMENE BESPREKING

Een lid verklaart aanstoot te nemen aan een procedure die terzelfder tijd in de tegengestelde regeling voorziet. Dat heeft hij althans afgeleid uit artikel 1, § 2, dat de Koning machtigt de gehele groeperingsregeling voor de instellingen, waarin § 1 voorziet, te wijzigen.

De Minister antwoordt dat de Koning hoe dan ook noch die ene instelling, noch de twee instellingen kan afschaffen. Wel klopt het dat Hij die op welk ogenblik ook op een andere manier kan groeperen. De mogelijkheid moet blijven bestaan om gelijksoortige instellingen te doen fusioneren of er bepaalde andere parastatale instellingen aan toe te voegen, indien van dat experiment voordeel wordt verwacht.

Tot slot moet deze structuur eventuele toekomstige splitsingen aankunnen zoals bijvoorbeeld de Plantentuin te Meise of het departement Landbouw.

Een lid merkt op dat de federalisering nog niet volledig gerealiseerd is. In de wetteksten moet men dus mogelijkheden open laten voor latere ontwikkelingen.

Hij geeft toe dat de wetgever op dat punt moet optreden. Het verslag-Liebaers over de herstructurering van de wetenschappelijke instellingen was een waardevol document, doch de beleidsverantwoordelijken hebben het indertijd jammer genoeg naast zich neergelegd. Spreker beschouwt dit ontwerp als een laattijdige hulde aan het werk dat de heer Liebaers heeft verricht.

Personnellement, il préfère la solution Liebaers à celle que le Gouvernement a finalement adoptée. Il comprend la préférence de celui-ci pour une solution parastatale. Elle pare à l'indifférence des gouvernements et elle assure la continuité des travaux.

D'autre part, elle affaiblit davantage le contrôle et l'influence du Parlement. Ceci est d'autant plus vrai dans l'hypothèse où le ministre de tutelle n'est pas désigné par la loi et que donc divers titulaires sont possibles.

Pour toutes ces raisons, il regrette que le projet de loi n'ait pas été déposé au Sénat plutôt qu'à la Chambre. Cette circonstance aurait augmenté la chance d'en venir à un seul institut au lieu de deux. Le projet serait devenu plus simple et réduit de moitié. Le but que le Gouvernement se propose aurait pu être atteint beaucoup plus facilement.

Le Ministre n'exclut pas une fédéralisation ultérieure. Seulement, fédérer ne signifie pas nécessairement scinder.

Il cite les Archives à titre d'exemple. Un protocole concernant un accord de collaboration vient d'être approuvé par les Communautés, sans qu'il soit question de la scission des Archives.

Il est parfaitement possible de valoriser le patrimoine scientifique belge par les Communautés sans scission ou dédoublement.

La Bibliothèque royale constitue un autre exemple. Son fonctionnement est franchement mauvais. On peut envisager de faire valoir le dépôt légal pour les Communautés sans pour autant partager entre elles tous les manuscrits et les incunables.

Il est d'accord pour considérer le présent projet comme un hommage tardif à M. Liebaers, d'autant plus que celui-ci y a collaboré.

Enfin, il est vrai que la formule du parastatal B diminue l'influence du Parlement et du Ministre; mais la situation actuelle est pire.

Quant à la question de savoir s'il est préférable de prévoir deux instituts au lieu d'un seul, il concède que certains ne désirent pas de centralisation. Ils prétendent que, les institutions nationales étant fort dissemblables, il vaut mieux rassembler ce qui se ressemble. Pour les trois institutions à Uccle, ce point de vue se défend. Les sept autres en seront affaiblis mais ils l'auront voulu.

Il demande expressément de ne plus toucher à la dualité des instituts.

Persoonlijk verkiest hij de door de heer Liebaers voorgestelde oplossing boven die welke de Regering uiteindelijk heeft goedgekeurd. Hij begrijpt ook waarom de Regering voor parastatale instellingen heeft gekozen. Die oplossing biedt een verweermiddel tegen het gebrek aan interesse van de regeringen en beveiligt de voortzetting van de werkzaamheden.

Daartegenover staat dat zij de controle en de invloed van het Parlement nog verder afzwakt. Dat argument geldt des te meer ingeval de toezichhoudende minister niet bij wet wordt aangewezen en dat bijgevolg verscheidene personen voor die taak in aanmerking komen.

Om die redenen betreurt spreker dat het ontwerp niet in de Senaat doch in de Kamer werd ingediend. In het eerste geval was de kans groter geweest dat men één instelling had opgericht in plaats van twee. Het ontwerp zou eenvoudiger uitgevallen zijn en tot de helft zijn teruggebracht. De Regering had haar oogmerken veel gemakkelijker kunnen bereiken.

De Minister sluit in een latere fase de federalisering niet uit, doch dat komt niet noodzakelijk neer op een splitsing.

Als voorbeeld haalt hij het Archief aan: onlangs hebben de Gemeenschappen een protocol van samenwerkingsakkoord goedgekeurd, doch van een splitsing van het Archief was daarin geen sprake.

Het Belgisch wetenschappelijk patrimonium kan hoe dan ook door de Gemeenschappen worden gevaloriseerd zonder het te splitsen.

De Koninklijke Bibliotheek vormt dan weer een ander voorbeeld. Zij functioneert ronduit slecht. Men kan overwegen de regeling op het wettelijk depot ook voor de Gemeenschappen in te voeren zonder dat die de manuscripten en de incunabelen onder elkaar moeten verdelen.

De Minister is graag bereid dit ontwerp te beschouwen als een laattijdige hulde aan de heer Liebaers, te meer omdat die daaraan zijn medewerking heeft verleend.

Tot slot is het correct dat de formule van een parastatale instelling B de invloed van het Parlement en van de Minister beknoot, maar de huidige regeling is nog slechter.

Op de vraag of het wenselijk is twee instituten op te richten in plaats van één, antwoordt de Minister dat sommigen van een centralisatie niet willen horen. Zij beweren dat de nationale instellingen erg van elkaar verschillen en dat het daarom beter is samen te brengen wat samen hoort. Voor de drie instellingen te Ukkel is dat standpunt te verdedigen. De zeven overige komen er verzwakt uit, maar dat hebben ze zelf gewild.

Tot slot vraagt de Minister met nadruk niet meer te raken aan het beginsel dat er twee instellingen komen.

Le même membre, soutenu par un collègue, insiste quand même pour que le Ministre préconise au Conseil des Ministres la centralisation des institutions en un seul institut.

Le Ministre, après avoir fait valoir qu'un renvoi à la Chambre signifierait une perte de temps considérable, se déclare finalement prêt à en parler aux vice-premiers et à accepter, le cas échéant, un renvoi à la Chambre.

Un autre membre demande au Ministre si celui-ci a l'intention de procéder à une évaluation de l'opération après une période à déterminer. Sinon, il ne voit pas comment faire de ces instituts des instruments d'une politique culturelle.

Le Ministre répond qu'annuellement un rapport devra être rédigé. Mais il reviendra au Conseil d'administration, non au Ministre, d'en juger.

DISCUSSION DES ARTICLES

Article 1er

Un membre dépose un amendement visant à deux objectifs :

1. Regrouper toutes les institutions en question dans un seul institut (points A, B et D);
2. Placer cet institut sous le contrôle du Ministre qui a la politique scientifique dans ses attributions (point C).

En voici le texte :

« A) Remplacer le § 1er de cet article par ce qui suit :

« § 1er. Il est créé un organisme, dénommé ci-après « l'Institut », ayant la personnalité civile et dénommé « Institut royal d'établissements scientifiques et culturels nationaux ».

« Cet Institut exerce les attributions à l'égard des établissements suivants :

- 1° les Archives générales du Royaume et des Archives de l'Etat dans les provinces;
- 2° les Musées royaux des Beaux-Arts de Belgique;
- 3° la Bibliothèque royale Albert Ier;
- 4° l'Institut royal des sciences naturelles de Belgique;
- 5° les Musées royaux d'art et d'histoire;
- 6° le Musée royal de l'Afrique centrale;
- 7° l'Institut royal du patrimoine artistique;

Daarin bijgestaan door een collega, dringt een lid er niettemin op aan dat de Minister in de Minister-raad de centralisatie van de instituten in één enkel instituut verdedigt.

In de eerste plaats merkt de Minister op dat een terugzending naar de Kamer heel wat tijd zou vergen doch uiteindelijk verklaart hij er te willen over praten met de vice-premiers en het ontwerp terug te zenden aan de Kamer zo dat nodig blijkt.

Een ander lid vraagt aan de Minister of die een evaluatie wil uitvoeren nadat een nog te bepalen periode is verstreken. In het ander geval begrijpt hij niet goed hoe hij die instituten kan omvormen tot instrumenten van politiek beleid.

De Minister antwoordt dat er elk jaar een verslag moet worden opgesteld, doch dat het de taak zal zijn van de Raad van Bestuur en niet van de Minister zich daarover uit te spreken.

BESPREKING VAN DE ARTIKELEN

Artikel 1

Een lid dient een amendement in dat ertoe strekt :

1. de betrokken instellingen samen te brengen in één enkel instituut (punten A, B en D);
2. dat instituut onder het toezicht te plaatsen van de Minister die bevoegd is voor het wetenschapsbeleid (punt C).

De tekst van het amendement luidt als volgt :

« A) Paragraaf 1 van dit artikel te vervangen als volgt :

« § 1. Er wordt een instelling met rechtspersoonlijkheid opgericht, hierna genoemd « Instituut » onder de benaming « Koninklijk Instituut voor nationale wetenschappelijke en culturele instellingen. »

« Dit Instituut oefent de bevoegdheden uit ten aanzien van de volgende instellingen :

- 1° het Algemeen Rijksarchief en het Rijksarchief in de provincies;
- 2° de Koninklijke Musea voor Schone Kunsten van België;
- 3° de Koninklijke Bibliotheek Albert I;
- 4° het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen;
- 5° de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis;
- 6° het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika;
- 7° het Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium;

- 8° l'Observatoire royal de Belgique;
 9° l'Institut royal météorologique;
 10° l'Institut d'aéronomie spatiale de Belgique.»

«B) Au § 2 de cet article, remplacer le mot «Instituts» par le mot «Institut».

«C) Au même § 2, remplacer le dernier alinéa par ce qui suit:

«L'Institut est placé sous le contrôle du Ministre qui a la politique scientifique dans ses attributions.»

«D) Au § 3 de cet article, remplacer les mots «sont insérées dans l'ordre alphabétique, ... de la terre et de l'espace» par les mots «est insérée la mention suivante: «Institut royal d'établissements scientifiques et culturels nationaux.»

Le Ministre fait remarquer qu'il a relevé au sein du Gouvernement la question de savoir si toutes ces institutions doivent être regroupées dans un ou dans deux instituts. Il n'a toutefois pas obtenu gain de cause. Il se voit donc obligé de refuser pour cette raison les points A, B et D de l'amendement.

Quant au point C, en faveur duquel le membre invoque le rapport Liebaers du 31 mai 1983, et qui a été débattu au cours de la discussion générale, le Ministre ne veut pas imposer le contrôle d'un Ministre qui a la Politique scientifique dans ses attributions. Il n'a pas l'intention non plus de l'interdire. Il préfère laisser la question ouverte, en précisant toutefois que le responsable soit le titulaire d'un département important.

Préoccupé par la nécessité d'assurer à la politique scientifique une certaine stabilité pendant les premières années à venir, il a opté pour la solution parastatale. Il comprend très bien que la scission communautaire progressive de l'enseignement, y compris de l'enseignement universitaire, doit logiquement mener à une scission ultérieure de la politique scientifique. C'est précisément afin de soustraire autant que possible la politique scientifique à cette pression qu'il vaut mieux la rattacher à un Ministre ou au département de la Politique scientifique.

Le membre qui a déposé l'amendement, pourrait se retrouver dans une solution du genre Secrétaire d'Etat, attaché au Premier Ministre. En effet, une partie de la politique scientifique devra toujours rester nationale. Quoi donc de plus naturel que la responsabilité en incombe au Premier Ministre? Il ne voit donc pas de raisons pour retirer son amendement.

Un autre membre relativise l'importance du Ministre, qui a la politique scientifique dans ses attributions.

- 8° de Koninklijke Sterrenwacht van België;
 9° het Koninklijk Meteorologisch Instituut;
 10° het Belgisch Instituut voor Aeronomie.»

«B) In § 2 van dit artikel, het woord «Instituten» te vervangen door het woord «Instituut».

«C) In dezelfde § 2, het laatste lid te vervangen als volgt:

«Het Instituut staat onder de controle van de Minister die bevoegd is voor het wetenschapsbeleid.»

D) In § 3 van dit artikel, de woorden «worden in alfabetische volgorde ... en ruimtewetenschappen» te vervangen door de woorden «wordt de volgende vermelding ingevoegd: «Koninklijk Instituut voor nationale wetenschappelijke en culturele instellingen.»

De Minister merkt op dat hij in de Regering de vraag heeft gesteld of het niet beter was al die instellingen samen te brengen in één instituut in plaats van twee. Zijn standpunt heeft echter niet de bovenhand gekregen. Hij ziet zich dus genoodzaakt de punten A, B en D van het amendement te verwerpen.

In verband met punt C, waarbij het lid verwijst naar het verslag-Liebaers van 31 mei 1983, dat tijdens de algemene bespreking ruim aan bod is gekomen, verklaart de Minister dat hij het toezicht van een Minister die bevoegd is voor het Wetenschapsbeleid, niet wil opleggen maar dat het evenmin zijn bedoeling is dat toezicht te verbieden. Hij wenst hier nog geen beslissing te nemen, maar wil er toch op wijzen dat de verantwoordelijke wel Minister van een belangrijk departement moet zijn.

Daar hij het noodzakelijk vindt dat er continuïteit in het wetenschapsbeleid zit tijdens de eerstkomende jaren, heeft hij gekozen voor een parastatale instelling. Hij begrijpt zeer goed dat de geleidelijke communautarisering van het onderwijs, met inbegrip van het universitair onderwijs, logischerwijze zal leiden tot een latere splitsing van het wetenschapsbeleid. Wil men het wetenschapsbeleid zoveel mogelijk voor die druk vrijwaren, dan is het beter het wetenschapsbeleid te laten ressorteren onder een bepaalde Minister of onder het departement van Wetenschapsbeleid.

De indiener van het amendement zou kunnen instemmen met een oplossing in de vorm van een Staatssecretariaat dat aan de Eerste Minister wordt toegevoegd. Een deel van het wetenschapsbeleid zal immers nationaal blijven. Het is dus niet meer dan logisch dat de verantwoordelijkheid ervoor bij de Eerste Minister ligt. Hij ziet dus geen reden om zijn amendement in te trekken.

Een ander lid relativeert het belang van de Minister die bevoegd is voor het wetenschapsbeleid.

Le point A de l'amendement est rejeté par 10 voix contre 2, ce qui implique le rejet des points B et D.

Le point C est rejeté par 9 voix contre 3.

Le membre qui a déposé l'amendement, pose plusieurs questions sur le sens du texte. Au § 1, il interroge le Ministre sur le contenu futur d'un « service de valorisation ».

Au § 2, il veut savoir si la procédure prévue est bien celle de l'arrêté royal du 20 avril 1965 concernant le statut des établissements scientifiques de l'Etat.

Au § 3, il pose la question de savoir si l'on a pris la précaution de vérifier systématiquement la compatibilité de tous les arrêts et décrets mentionnés avec la nature des établissements et institutions en cause.

Le Ministre donne plusieurs exemples non limitatifs pour illustrer la tâche d'un service de valorisation :

- suivre l'évolution muséologique;
- conception et construction d'expositions (confiées jusqu'à présent à un secteur privé privilégié);
- coordination de la promotion de plusieurs expositions;
- il y a pour le moment un accord entre le musée du Cinquantième et l'Hermitage (Leningrad); une extension à d'autres musées, actuellement irréalisable, pourrait être envisagée.

Le Ministre fait remarquer en passant que ce genre de valorisation ne convient guère à la politique scientifique. C'est une des raisons pour lesquelles le gouvernement a préféré deux instituts à un seul.

En ce qui concerne le § 2, il confirme que c'est l'arrêté royal du 20 avril 1965 qui est d'application, aussi bien pour l'avenir que pour le présent. Son intention est d'abattre les murs qui existent entre les universités et les établissements scientifiques, tant au niveau du personnel qu'à celui des travaux.

Enfin, le Conseil d'Etat nous apprend qu'une comparaison du texte avec la loi du 16 mars 1954 ne fait surgir aucun problème.

Le membre estime que les explications du Ministre valent pour les quatre musées, pas pour les Archives du Royaume, la Bibliothèque royale et l'Institut royal du Patrimoine artistique.

Le Ministre fait quand même une exception pour la Bibliothèque royale, qui a grandement besoin d'être valorisée.

Punt A van het amendement wordt verworpen met 10 tegen 2 stemmen, waardoor ook de punten B en D worden verworpen.

Punt C wordt verworpen met 9 tegen 3 stemmen.

De indiener van het amendement stelt verschillende vragen over de betekenis van de tekst. Hij vraagt de Minister wat de in § 1 vermelde woorden « een dienst voor valorisatie » in de toekomst zullen betekenen.

In verband met § 2 wil hij weten of de bedoelde procedure wel degelijk de procedure is die omschreven wordt in het koninklijk besluit van 20 april 1965 betreffende het statuut der wetenschappelijke inrichtingen van de Staat.

In verband met § 3 vraagt hij of men bij wijze van voorzorgsmaatregel systematisch heeft nagegaan of al de genoemde besluiten en decreten verenigbaar zijn met de aard van de betrokken instellingen.

De Minister somt bij wijze van voorbeeld een aantal taken op waarmee een dienst voor valorisatie zich kan bezighouden :

- de ontwikkelingen volgen op het gebied van de museologie;
- tentoonstellingen ontwerpen en organiseren (tot op heden opgedragen aan een bevoorrechte privé-sector);
- de promotie van allerlei tentoonstellingen coördineren;
- op het ogenblik bestaat er een overeenkomst tussen het Jubelparkmuseum en het Hermitagemuseum in Leningrad; een uitbreiding tot andere musea, wat op het ogenblik onuitvoerbaar is, kan worden overwogen.

De Minister merkt terloops op dat voor het wetenschapsbeleid dit soort valorisatie nauwelijks mogelijk is. Dat is een van de redenen waarom de Regering geopteerd heeft voor twee instituten in plaats van voor één.

Wat § 2 betreft, bevestigt hij dat het koninklijk besluit van 20 april 1965 van toepassing is, zowel nu als in de toekomst. Het is zijn bedoeling de muren neer te halen tussen de universiteiten en de wetenschappelijke instellingen, zowel op het gebied van het personeel als op dat van de werkzaamheden.

Tenslotte blijkt uit het advies van de Raad van State dat een vergelijking van de tekst met de wet van 16 maart 1954 geen enkel probleem doet rijzen.

Het lid is van mening dat de toelichting van de Minister opgaat voor de vier musea, doch niet voor het Rijksarchief, de Koninklijke Bibliotheek en het Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium.

De Minister wil toch een uitzondering maken voor de Koninklijke Bibliotheek, die nood heeft aan valorisatie.

Enfin, il insiste sur le fait qu'il ne conteste nullement la vocation scientifique des institutions et établissements en question, qu'il a d'ailleurs pourvus de moyens supérieurs.

Mais il veut qu'ils démontrent leur utilité pour la société et qu'ils n'oublient pas leur fonction éducative. Aujourd'hui, ils ne semblent même pas comprendre que plus leurs activités sont connues, plus la population, donc indirectement son émanation politique, sera prête à leur procurer plus de moyens.

L'article est adopté par 11 voix contre 1.

Article 2

Un membre constate que le texte néerlandais du premier alinéa n'est pas conforme à la prescription constitutionnelle (article 3bis). Il devrait être lu ainsi : « in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad ».

Le Ministre, en dépit de la suggestion du Conseil d'Etat, et la Commission admettent la correction matérielle.

Le même membre relève une contradiction entre le texte de l'alinéa 2 et son commentaire. En effet, ce commentaire renvoie à l'article 59bis, § 4, de la Constitution. Or, ce paragraphe constitue une exception aux compétences accordées par le § 3 du même article. Il n'a rien à voir avec les compétences dont il est question dans l'article 2 du projet de loi.

Le Ministre déclare que c'est le texte de la loi qui compte, et que celui du commentaire doit être considéré comme erroné.

Plusieurs membres estiment que l'alinéa 2 est superfétatoire. Un autre pense que cette répétition peut être utile pour ceux qui ne vivent pas tout le temps dans le contexte législatif.

Le Ministre déclare qu'il a inséré le texte à la demande du Conseil d'Etat.

Un membre demande si « le siège » indique bien l'endroit où les conseils d'administration se trouvent, et non pas celui ou ceux où leurs activités se situent.

Le Ministre confirme cette interprétation.

L'article est adopté à l'unanimité des 12 membres présents.

Article 3

Un sénateur demande si les arrêtés royaux d'exécution devront correspondre à ce qu'on appelle actuellement « le contrat de gestion ».

Tenslotte benadrukt hij dat hij de wetenschappelijke opdracht van de betrokken instellingen geenszins betwist; hij heeft hun trouwens meer middelen toegekend.

Hij wil echter dat ze bewijzen dat ze nuttig zijn voor de gemeenschap en ze hun opvoedende functie niet vergeten. Op het ogenblik schijnen ze zelfs niet te begrijpen dat hoe meer hun activiteiten bekend zijn, hoe meer de bevolking, en dus onrechtstreeks de politieke vertegenwoordiging, bereid zal zijn hun meer middelen te verschaffen.

Het artikel wordt aangenomen met 11 stemmen tegen 1 stem.

Artikel 2

Een lid stelt vast dat de Nederlandse tekst van het eerste lid niet overeenstemt met de tekst van de Grondwet (artikel 3bis). Er zou moeten staan : « in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad ».

De Minister en de Commissie zijn het, in weerwil van het voorstel van de Raad van State, met die correctie eens.

Hetzelfde lid wijst op een tegenspraak tussen de tekst van het tweede lid en de commentaar daarbij. In de commentaar wordt immers verwezen naar artikel 59bis, § 4, van de Grondwet. Die paragraaf vormt evenwel een uitzondering op de bevoegdheden toegekend bij § 3 van datzelfde artikel. Die bepalingen hebben niets te maken met de bevoegdheden waarvan sprake is in artikel 2 van het wetsontwerp.

De Minister verklaart dat het de tekst van de wet is die telt en dat de commentaar als verkeerd moet worden beschouwd.

Verscheidene leden zijn van oordeel dat het tweede lid overbodig is. Een ander lid denkt dat die herhaling nuttig kan zijn voor degenen die niet vertrouwd zijn met de wettelijke context.

De Minister verklaart dat hij de tekst heeft ingevoegd op verzoek van de Raad van State.

Een lid vraagt of « de zetel » inderdaad verwijst naar de plaats waar de raden van bestuur zich bevinden, en niet naar de plaats op plaatsen waar de activiteiten worden uitgeoefend.

De Minister bevestigt die interpretatie.

Het artikel wordt aangenomen bij eenparigheid van de 12 aanwezige leden.

Artikel 3

Een senator vraagt of de uitvoeringsbesluiten moeten overeenstemmen met wat men momenteel « het beheerscontract » noemt.

Ce « contrat » est-il considéré de façon large ou étroite? Il donne quelques exemples de sujets à propos desquels cette différence de vue peut avoir des conséquences: le rôle du stage des doctorands dans les universités, la Régie des bâtiments, etc. En ce qui concerne les dotations (art. 26), les instituts seront-ils soumis annuellement aux aléas des budgets, éventuellement aux coupes sombres d'un Gouvernement? Ou les instituts pourront-ils compter sur un minimum construit par référence à une année budgétaire donnée?

Les rapports annuels des institutions scientifiques ne sont pas nécessairement déposés là où ils seraient souhaitables et utiles, par exemple à la bibliothèque du Parlement. Tombent-ils sous l'obligation du dépôt légal? Ne devraient-ils pas être envoyés à Inbel, aux institutions universitaires et aux universités? Voilà un certain nombre de questions que « le contrat de gestion » pourrait préciser.

Les arrêtés royaux que le Ministre compte prendre, couvriront-ils ce genre de questions?

Enfin, il regrette l'absence d'annexes au rapport de la Chambre. Ces annexes, qui devraient fournir des données sur les tâches, les activités, le personnel, etc. des dix institutions concernées, ne peuvent-ils pas figurer au rapport du Sénat?

Le Ministre renvoie le sénateur à un rapport demandé par le sénateur De Bondt en décembre 1989, qui contient bon nombre des données souhaitées par lui. En outre, le sénateur pourrait prendre utilement connaissance du rapport Liebaers. Il saisit l'occasion pour souligner combien il est souhaitable que les institutions soient contrôlées et suivies par le Parlement.

Il se déclare assez d'accord sur les suggestions qui viennent d'être faites. Les arrêtés royaux, sans contenir nécessairement un vrai « contrat de gestion », y ressembleront néanmoins.

En ce qui concerne les moyens financiers, il y a les dotations, mais personne ne peut contourner l'annualité des budgets.

Ensuite, il espère que toutes ces institutions continueront à participer à tous les programmes S.P.P.S. et autres.

Enfin, la Loterie Nationale constitue un revenu très important pour nos institutions scientifiques. Chaque année, le conseil d'administration de la Loterie Nationale décide de destiner ou non une partie de ses bénéfices à la politique scientifique. C'est bien entendu le Conseil des Ministres qui veille à certains équilibres lors de sa distribution.

Un membre attire l'attention sur l'usage du mot « institut » dans la première et du mot « établissement » dans la seconde phrase du premier alinéa. Il

Wordt dat « contract » ruim dan wel eng geïnterpreteerd? Hij geeft enkele voorbeelden van onderwerpen ten aanzien waarvan een verschillende interpretatie gevolgen kan hebben: de rol van de stage voor de promovendi in de universiteiten, de Regie der Gebouwen, enz. Wat de dotatie (art. 26) betreft, zullen de instituten jaarlijks af te rekenen krijgen met onzekere begrotingen, eventueel met de besnoeiingen van de Regering? Of zullen de instituten kunnen rekenen op een minimum dat wordt bepaald aan de hand van een gegeven begrotingsjaar?

De jaarrapporten van de wetenschappelijke instellingen komen niet steeds terecht op plaatsen waar ze gewenst of nuttig zijn, bijvoorbeeld bij de Parlementsbibliotheek. Vallen zij onder de verplichting van het wettelijk depot? Moeten zij niet worden gestuurd naar Inbel, naar de universitaire instellingen en naar de universiteiten? Dat zijn een aantal vragen waarover « het beheerscontract » uitsluitsel zou kunnen geven.

Zullen die vragen een oplossing krijgen in de koninklijke besluiten die de Minister voornemens is te nemen?

Tenslotte betreurt hij de afwezigheid van bijlagen bij het Kamerverslag. Kunnen die bijlagen, die gegevens zouden moeten bevatten over de taken, de activiteiten, het personeel, enz. van de tien betrokken instellingen niet opgenomen worden in het Senaatsverslag?

De Minister verwijst de senator naar een verslag gevraagd door senator De Bondt in december 1989, dat een goed deel van de door hem gewenste gegevens bevat. Voorts zou de senator veel kunnen opsteken uit het verslag Liebaers. Hij neemt de gelegenheid te baat om te onderstrepen dat het uiterst wenselijk is dat de instellingen door het Parlement worden gecontroleerd en gevolgd.

Hij zegt dat hij het eens is met de gedane voorstellen. De koninklijke besluiten zullen geen eigenlijk « beheerscontract » maar wel iets soortgelijks bevatten.

Wat de financiële middelen betreft, zijn er de dotaties maar niemand kan natuurlijk om het feit heen dat de begrotingen eenjarig zijn.

Voorts hoopt hij dat al die instellingen verder zullen blijven deelnemen aan alle programma's, D.P.W.B. en andere.

Tenslotte zorgt de Nationale Loterij voor een zeer belangrijk inkomen voor de wetenschappelijke instellingen. Elk jaar beslist de raad van bestuur van de Nationale Loterij of een deel van de winst al dan niet wordt besteed aan wetenschapsbeleid. Het is uiteraard de Ministerraad die moet toezien op bepaalde evenwichten bij de verdeling daarvan.

Een lid vestigt de aandacht op het gebruik van het woord « instituut » in de eerste zin en het woord « instelling » in de tweede zin van het eerste lid. Hij

demande dès lors de quel « conseil d'administration », on y parle : de celui des instituts ou de celui des établissements ? Partant du point de vue que ce sont ces derniers qui travaillent effectivement dans le domaine scientifique, il a plutôt tendance à penser qu'il s'agit du conseil d'administration de chaque établissement. Dès lors, il propose de faire de la seconde phrase un alinéa distinct afin de mieux faire ressortir qu'on y parle d'autre chose.

Le Ministre rétorque que les établissements sont dirigés par un comité de direction, les instituts par un conseil d'administration. Ceci exclut la confusion. En outre ce seront les instituts qui distribueront aux établissements les dotations qui en ce moment sont allouées directement aux établissements par le Ministre. Envers lui, les instituts seront responsables de la politique scientifique menée par les établissements mis sous leur contrôle.

En dépit de cette précision, le Ministre et la Commission acceptent la modification d'ordre typographique souhaitée par le membre.

Une autre modification, proposée par le membre, est adoptée à l'unanimité de la Commission et avec le consentement du Ministre : dans la version néerlandaise du dernier alinéa, le verbe « brengen tot gelding » est remplacé par « valoriseren ».

Un autre membre estime qu'il est souvent question de « contrôle » mais trop peu d'« évaluation » des travaux des établissements.

Le Ministre souligne l'importance de l'autonomie scientifique, qui n'exclut pas le contrôle ni l'évaluation. A propos de cette dernière, il renvoie à l'article 7, 5°.

Un commissaire veut savoir pourquoi le texte de l'article se limite aux « résultats de leur recherche scientifique », tandis que le texte proposé au Conseil d'Etat parlait de « la valorisation de la recherche scientifique » et celui du Conseil d'Etat lui-même, de « la promotion de la recherche scientifique ».

Un collègue lui fait remarquer qu'il est assez difficile de valoriser la recherche en soi ; ce sont les résultats de cette recherche qu'il importe de valoriser.

Le Ministre enchaîne que le service de valorisation doit présenter des résultats, sans les influencer. D'autre part, il considère que valoriser comprend plus que de la simple publicité.

L'article corrigé dans sa forme est adopté par 11 voix et 1 abstention.

vraagt dan ook over welke « raad van bestuur » men het heeft : die van de instituten of die van de instellingen ? Aangezien het deze laatsten zijn die daadwerkelijk actief zijn op wetenschappelijk gebied, is hij veel eerder geneigd te denken dat het om de raad van bestuur van elke instelling gaat. Hij stelt dan ook voor van de tweede zin een afzonderlijk lid te maken zodat duidelijker naar voren komt dat men het over iets anders heeft.

De Minister antwoordt dat de instellingen geleid worden door een directiecomité, en de instituten door een raad van bestuur. Dat maakt verwarring onmogelijk. Voorts zullen de instituten aan de instellingen de dotaties verstrekken die momenteel rechtstreeks door de Minister aan de instellingen worden toegekend. De instituten zullen jegens de Minister verantwoordelijk zijn voor het wetenschapsbeleid dat wordt gevoerd door de instellingen die onder hun toezicht staan.

Ondanks die verduidelijking, aanvaarden de Minister en de Commissie de typografische wijziging die door het lid wordt gevraagd.

Een andere wijziging die door het lid wordt voorgesteld, wordt door de Commissie eenparig goedgekeurd en ook de Minister is het daarmee eens : in de Nederlandse tekst van het laatste lid wordt de uitdrukking « brengen tot gelding » vervangen door « valoriseren ».

Een ander lid meent dat er vaak sprake is van « controle » maar te weinig van « evaluatie » van de werkzaamheden van de instellingen.

De Minister onderstreept het belang van de wetenschappelijke autonomie, die controle en evaluatie niet uitsluit. Wat dat laatste betreft, verwijst hij naar artikel 7, 5°.

Een lid zou willen weten waarom de tekst van het artikel zich beperkt tot de « resultaten van hun wetenschappelijk onderzoek », terwijl in de tekst voorgesteld aan de Raad van State « valorisatie (...) van het wetenschappelijk onderzoek » stond en in die van de Raad van State zelf « bevorderen het wetenschappelijk onderzoek ».

Een ander lid wijst hem erop dat het vrij moeilijk is het onderzoek op zichzelf te valoriseren ; het zijn de resultaten van dat onderzoek die moeten worden gevaloriseerd.

De Minister voegt daaraan toe dat de dienst die voor de valorisatie moet instaan, resultaten moet voorleggen maar die niet mag beïnvloeden. Voorts is hij van oordeel dat valorisatie meer is dan gewoon bekendmaken.

Het artikel wordt in zijn verbeterde vorm aangenomen met 11 stemmen, bij 1 onthouding.

Article 4

Un membre, soucieux d'assurer aux Germanophones le même droit de vote qu'aux Francophones et aux Flamands, dépose l'amendement suivant :

« A) Au § 1er, 2°, de cet article, remplacer les mots « et trois proposés par l'Exécutif de la Communauté française » par les mots « , deux par l'Exécutif de la Communauté française et un par l'Exécutif de la Communauté germanophone. »

B) Au § 1er de cet article, supprimer le 3°. »

Le ministre estime que pour les institutions nationales, la gestion doit être nationale. C'est la règle, suivie pour le Palais des Beaux-Arts, la Monnaie et autres. Les Germanophones sont officiellement présents à la Monnaie et à l'Orchestre National, sans droit de vote pour autant, parce que celui-ci les placerait dans la position de l'arbitre. Ce serait inadmissible pour tous les intéressés, y compris les Germanophones qui, sollicités sur ce point, se sont déclarés satisfaits d'une voix consultative.

Le membre trouve ce système incohérent : à égalité de voix, le président décide. Si on raisonne en termes de Communautés, une égalité de voix néerlandophones et francophones ne serait pas impensable. Une pareille situation ne pourrait se produire dans l'hypothèse de l'amendement.

Mais il comprend que le Gouvernement n'est pas à même, en ce moment, de valoriser pleinement les trois Communautés qui, placées au même rang par la Constitution, constituent la Belgique. Soutenu par un collègue, il constate que le processus de la réforme de l'Etat n'a pas encore atteint ce stade de maturité dans l'opinion publique qui permettrait de réaliser ce qu'il propose.

En conséquence, il retire son amendement à cet article, en annonçant un amendement subsidiaire qui est mieux à sa place à l'article 5.

Un membre s'étonne de trouver sous le 3° du § 1er les mots « un membre », tandis que les membres dont il est question sous 1° et 2° sont qualifiés comme « issus des milieux scientifiques, culturels et économiques ».

Un collègue croit comprendre que la même qualification vaut pour ce seul membre. D'autre part, puisque l'Exécutif de la Communauté germanophone ne peut proposer qu'un seul membre, il est bien obligé de faire son choix entre le milieu scientifique ou le culturel ou l'économique.

Le Ministre confirme cette interprétation.

Artikel 4

Een lid dat wil dat de Duitstaligen hetzelfde stemrecht krijgen als de Franstaligen en de Vlamingen, dient het volgende amendement in :

« A) In het 2° van § 1 van dit artikel, de woorden « en drie worden voorgedragen door de Franse Gemeenschapsexecutieve » te vervangen door de woorden « , twee door de Franse Gemeenschapsexecutieve en een door de Executieve van de Duitstalige Gemeenschap. »

B) Het 3° van dit artikel te doen vervallen. »

De Minister meent dat voor de nationale instellingen het beheer nationaal moet blijven. Dat is de regel die wordt gehanteerd voor het Paleis voor Schone Kunsten, de Muntshouwborg en andere instellingen. De Duitstaligen zijn officieel vertegenwoordigd in de Muntshouwborg en bij het Nationaal Orkest, zonder stemrecht omdat zij daardoor de positie van scheidsrechter zouden krijgen. Dat zou onaanvaardbaar zijn voor alle betrokkenen, ook voor de Duitstaligen die desgevraagd hebben verklaard tevreden te zijn met een raadgevende stem.

Een lid vindt dat het systeem te weinig samenhang vertoont : bij staking van stemmen beslist de voorzitter. Trekt men partij voor de eigen Gemeenschap, dan is staking van stemmen tussen Nederlandstaligen en Franstaligen niet ondenkbaar. Zou het amendement worden aangenomen, dan is een dergelijke situatie niet mogelijk.

Maar hij begrijpt dat de Regering op het ogenblik niet in staat is de drie Gemeenschappen die door de Grondwet op voet van gelijkheid werden geplaatst en die samen België vormen, volledig te valoriseren. Daarin bijgevalen door een collega, stelt hij vast dat het proces van de staatshervorming nog niet in die mate doorgedrongen is tot de publieke opinie. Anders zou zijn voorstel kunnen worden gerealiseerd.

Als gevolg daarvan trekt hij zijn amendement op dit artikel in en kondigt hij aan dat hij een subsidiair amendement zal indienen dat beter past bij artikel 5.

Een lid verbaast er zich over dat hij onder het 3° van § 1 de woorden « een lid » aantreft, terwijl de leden waarvan sprake in sub 1° en 2° worden bestempeld als afkomstig uit « wetenschappelijke, culturele en economische kringen ».

Een ander lid meent te begrijpen dat dezelfde kwalificatie geldt voor dat ene lid. Voorts is de Executieve van de Duitstalige Gemeenschap, aangezien ze slechts één lid kan voorstellen, wel gedwongen haar keuze te maken tussen of wetenschappelijke, of culturele of economische kringen.

De Minister bevestigt die interpretatie.

L'article est adopté par 11 voix et 1 abstention.

Article 5

Le membre qui a déposé un amendement à l'article précédent, dépose l'amendement subsidiaire suivant :

« Au § 1er de cet article, remplacer les mots « visés à l'article 4, § 1er, 1° et 2° » par les mots « visés à l'article 4, § 1er, 1°, 2° et 3°. »

Le Ministre fait remarquer que cet amendement aboutirait au même résultat que le précédent. Pour les mêmes raisons il s'y oppose.

L'amendement est rejeté par 10 voix contre 1 et 1 abstention. Le membre qui s'est abstenu déclare être attentif à la construction constitutionnelle mais en même temps aux difficultés d'ordre pratique qui empêchent son application.

Le membre précédent, lisant le commentaire de cet article, en demande une interprétation claire. L'objectif de cet article est-il de faire choisir un vice-président parmi les membres, mentionnés par l'article 4, § 1er, 2°, au cas où le président a été choisi parmi ceux du 1°?

Le Ministre préférerait une situation pareille mais ne veut nullement l'imposer.

L'article est adopté par 11 voix et 1 abstention.

Article 6

Un membre fait remarquer que dans un but apparemment identique, l'article 14 est formulé autrement. Quelle en est la raison?

Le Ministre ne voit pas de raison et est d'accord pour reprendre ici le texte de l'article 14.

L'article ainsi corrigé est adopté à l'unanimité des 12 membres présents.

Article 7

Cet article est adopté, sans discussion, à l'unanimité des 12 membres présents.

Article 8

Interrogé sur le sens de cet article, le Ministre explique que celui-ci doit permettre la délégation sans toucher à l'autonomie de l'institution.

L'article est adopté à l'unanimité des 12 membres présents.

Het artikel wordt aangenomen met 11 stemmen, bij 1 onthouding.

Artikel 5

Het lid dat een amendement heeft ingediend op het vorige artikel, dient het volgende subsidiair amendement in :

« In § 1 van dit artikel de woorden « artikel 4, § 1, 1° en 2° » te vervangen door de woorden « artikel 4, § 1, 1°, 2° en 3°. »

De Minister merkt op dat dit amendement tot hetzelfde resultaat zou leiden als het vorige. Hij is er dan ook om dezelfde redenen tegen gekant.

Het amendement wordt verworpen met 10 stemmen tegen 1 stem, bij 1 onthouding. Het lid dat zich heeft onthouden zegt dat hij wel aandacht heeft voor het grondwettelijke voorschrift, maar ook voor de praktische moeilijkheden die de toepassing daarvan in de weg staan.

Het vorige lid dat de commentaar bij dit artikel leest, vraagt dat daar een duidelijke interpretatie zou worden van gegeven. Is het doel van dit artikel dat een ondervoorzitter wordt gekozen onder de leden vermeld in artikel 4, § 1, 2°, ingeval de voorzitter werd gekozen onder die vermeld in het 1°?

De Minister is daar voorstander van maar wil niets opleggen.

Het artikel wordt aangenomen met 11 stemmen, bij 1 onthouding.

Artikel 6

Een lid merkt op dat artikel 14, met een blijkbaar identiek doel, anders is geformuleerd. Wat is daar de reden van?

De Minister ziet daarvoor geen reden en is het ermee eens hier de tekst van artikel 14 over te nemen.

Het aldus verbeterde artikel wordt aangenomen bij eenparigheid van de 12 aanwezige leden.

Artikel 7

Dit artikel wordt zonder verdere bespreking aangenomen bij eenparigheid van de 12 aanwezige leden.

Artikel 8

Ondervraagd over de betekenis van dit artikel, legt de Minister uit dat het de delegatie van bevoegdheden moet mogelijk maken zonder aan de autonomie van de instelling te raken.

Het artikel wordt aangenomen bij eenparigheid van de 12 aanwezige leden.

Article 9

Un membre fait remarquer que le bureau, comme il est prévu ici, est très différent du comité de direction qui, dans les parastataux, prépare les discussions du conseil d'administration, les exécute et est responsable du personnel.

Pour un conseil d'administration de 18 membres, on organise un bureau de 11 membres qui, afin d'assurer la parité linguistique, peut en compter davantage.

Quelle est la proportion des deux groupes linguistiques en ce moment et combien de membres du conseil d'administration devront être transférés afin d'obtenir cet équilibre?

Le Ministre répond que la proportion actuelle parmi les dix institutions regroupées est exactement la parité. Il y a toutefois une institution, notamment la Bibliothèque Royale, qui est provisoirement démunie de chef. Normalement, celui-ci devrait être francophone.

Le Ministre lui donne raison quant au fond.

Il explique pourquoi il a néanmoins procédé à cette construction. C'est une question délicate d'équilibres. Il veut éviter que tous les chefs d'établissement se trouvent au conseil d'administration. D'autre part, il veut éviter que ces mêmes chefs se disputent les trois places dans le bureau. Il a donc essayé de les disperser dans les deux constructions, afin qu'ils n'aient pas l'impression d'être négligés.

Le membre comprend parfaitement les bonnes intentions du Ministre. Il prévoit néanmoins qu'en réalité une gestion journalière se créera spontanément.

Le Ministre croit que le sentiment de ne pas être négligé préviendra beaucoup de difficultés dans le domaine en question.

Un autre membre conteste la validité du critère de la parité linguistique. Si on admet que les talents scientifiques soient répartis de façon égale dans la population, il y a plus de chances d'en trouver chez les 60 p.c. que chez les 40 p.c.

Aussi souhaitable qu'une parité linguistique puisse être pour des établissements nationaux, il n'empêche qu'avec le système actuel les mêmes institutions continueront à avoir toujours un chef du même rôle linguistique.

Afin de remédier à cette situation, on devra inventer un mécanisme adéquat.

En ce qui concerne les trois chefs des établissements qui composent le deuxième Institut, deux sont francophones et un néerlandophone.

Artikel 9

Een lid merkt op dat het bureau zoals ingesteld door dit artikel, sterk verschilt van het directiecomité bij de parastatalen, dat de beslissingen voorbereidt van de raad van bestuur, ze uitvoert en verantwoordelijk is voor het personeel.

Voor een raad van bestuur van 18 leden is er een bureau van 11 leden, maar het kan er omwille van de taalpariteit ook meer tellen.

Wat is de verhouding tussen de twee taalgroepen momenteel en hoeveel leden van de raad van bestuur zullen moeten worden vervangen om tot een evenwicht te komen?

De Minister antwoordt dat de huidige verhouding bij de tien betrokken instellingen precies paritair is. Er is evenwel één instelling, nl. de Koninklijke Bibliotheek, waar momenteel geen hoofd is. Normaal gesproken zou dat een Franstalige moeten zijn.

De Minister geeft het lid gelijk wat de grond van de zaak betreft.

Hij legt uit waarom hij toch voor die structuur gekozen heeft. Alles is een kwestie van evenwicht. Hij wil vermijden dat alle instellingshoofden zitting hebben in de raad van bestuur. Anderzijds wil hij voorkomen dat diezelfde hoofden ruziën over de drie posten in het bureau. Hij heeft dus gepoogd ze te verspreiden over de twee constructies, opdat ze niet de indruk zouden hebben dat met hen geen rekening wordt gehouden.

Het lid begrijpt de goede bedoelingen van de Minister zeer goed. Hij voorziet niettemin dat de dagelijkse praktijk zal uitwijzen hoe de zaken beheerd moeten worden.

De Minister is van mening dat veel moeilijkheden op dat gebied kunnen worden voorkomen, wanneer men het gevoel heeft dat men meetelt.

Een ander lid betwist de geldigheid van het criterium van de taalpariteit. Indien men ervan uitgaat dat de wetenschappelijke talenten op gelijke wijze over de bevolking verdeeld zijn, is er meer kans dat die talenten worden gevonden bij 60 pct. van de bevolking dan bij 40 pct.

Hoe wenselijk taalpariteit voor nationale instellingen ook moge zijn, aan het hoofd van diezelfde instellingen zal steeds iemand van dezelfde taalrol blijven staan.

Teneinde die toestand te verhelpen, moet een adequaat mechanisme worden uitgevonden.

Van de drie andere hoofden van de instellingen die het tweede Instituut vormen, zijn er twee Franstalig en één Nederlandstalig.

Finalement, un douzième membre, néerlandophone celui-ci, devra être pris dans le conseil d'administration, afin d'assurer la parité linguistique au bureau.

Le même membre relève une autre question. Il estime qu'un bureau, composé de 12 membres, dont tout au plus 3 sont des membres avec droit de vote du conseil d'administration, ne puisse fonctionner de façon efficace.

Le Ministre reconnaît la logique du raisonnement. D'autre part, il avance que même dans une proportion linguistique de 60/40, de temps en temps une personne plus qualifiée de l'autre langue ne pourra être nommée.

L'article est adopté par 11 voix et 1 abstention.

Article 10

Un membre demande si la compétence du bureau s'étend aux membres du personnel de toutes les institutions qui sont regroupées par l'institut.

Le Ministre le confirme.

L'article est adopté à l'unanimité des 12 membres présents.

Article 11

Un membre veut savoir si le prescrit d'appartenir « à un rôle linguistique différent » veut dire en clair que l'administrateur général et son adjoint doivent avoir une connaissance approfondie de l'autre langue nationale.

Le Ministre confirme qu'une connaissance approfondie de l'autre langue est exigée.

L'article est adopté à l'unanimité des 12 membres présents.

Articles 12, 13, 14, 15 et 16

Ces articles, qui ne suscitent pas de commentaires, sont adoptés à l'unanimité des 12 membres présents.

Article 17

Un membre constate que pour les mêmes compétences, l'Institut qui regroupe 3 institutions dispose d'un bureau beaucoup plus réduit.

Il demande d'être rassuré sur la question de savoir si la raison pour adjoindre un ou plusieurs membres au bureau est uniquement d'ordre linguistique.

Tenslotte zou een twaalfde lid, dat dan wel Nederlandstalig is, in de raad van bestuur moeten worden opgenomen teneinde de taalpariteit in het bureau te waarborgen.

Hetzelfde lid snijdt een ander vraagstuk aan. Hij is van mening dat een bureau dat bestaat uit twaalf leden, van wie er ten hoogste drie stemrecht hebben in de raad van bestuur, niet efficiënt kan werken.

De Minister erkent de logica van de redenering. Anderzijds merkt hij op dat zelfs bij een taalverhouding 60/40 nooit een competentere persoon van de andere taalrol kan worden benoemd.

Het artikel wordt aangenomen met 11 stemmen, bij 1 onthouding.

Artikel 10

Een lid vraagt of het bureau ook bevoegd is voor de personeelsleden van alle instellingen die in het instituut zijn samengebracht.

De Minister bevestigt dit.

Het artikel wordt aangenomen bij eenparigheid van de 12 aanwezige leden.

Artikel 11

Een lid wil weten of de woorden « behoren tot een verschillende taalrol » willen zeggen dat de administrateur-generaal en de adjunct-administrateur-generaal een grondige kennis van de andere landstaal moeten hebben.

De Minister antwoordt bevestigend: een grondige kennis van de andere taal is vereist.

Het artikel wordt aangenomen bij eenparigheid van de 12 aanwezige leden.

Artikelen 12, 13, 14, 15 en 16

Deze artikelen geven geen aanleiding tot opmerkingen en worden aangenomen bij eenparigheid van de 12 aanwezige leden.

Artikel 17

Een lid stelt vast dat het Instituut waarin drie instellingen zijn samengebracht, voor dezelfde bevoegdheden over een veel beperkter bureau beschikt.

Graag kreeg hij een geruststellend antwoord op de vraag of het toevoegen van een of meer leden aan het bureau uitsluitend voor de taalverhouding gebeurt.

Le Ministre le rassure. Il y ajoute que le nombre réduit des membres du bureau ne saurait nuire dans ce cas, puisque l'Institut ne regroupe que trois institutions qui sont situées toutes sur le plateau d'Uccle.

L'article est adopté à l'unanimité des 12 membres présents.

Articles 18 et 19

Ces articles, qui ne suscitent pas de commentaires, sont adoptés à l'unanimité des 12 membres présents.

Article 20

Un membre fait ressortir l'inutilité de cet article, auquel il ne s'oppose pas. Il suppose que le texte doit servir comme base juridique à des arrêtés royaux qui au fond n'en ont pas besoin.

Le Ministre lui donne raison sur le plan juridique. Psychologiquement, il estime que le texte est important.

L'article est adopté à l'unanimité des 12 membres présents.

Article 21

Un membre estime que « het wetenschappelijk bestuur » n'est pas l'équivalent de « la direction scientifique ». Il propose de remplacer ces mots par les mots « de wetenschappelijke leiding ».

L'article ainsi corrigé est adopté à l'unanimité des 12 membres présents.

Article 22

Cet article, qui ne suscite pas de commentaires, est adopté à l'unanimité des 12 membres présents.

Article 23

Un membre veut savoir si la tâche du commissaire du Gouvernement, qui ne se trouve pas explicitement ici, est bien celle qui est décrite par la loi du 16 mars 1954, c'est-à-dire contrôler l'opportunité et la légalité.

Le Ministre confirme cette interprétation.

Le même membre demande à quoi sert un commissaire suppléant.

De Minister stelt hem gerust. Hij voegt eraan toe dat het beperkt aantal leden van het bureau in dit geval niet nadelig is, aangezien het Instituut slechts drie instellingen groepeerde, die alle gevestigd zijn op het plateau van Ukkel.

Het artikel wordt aangenomen bij eenparigheid van de 12 aanwezige leden.

Artikelen 18 en 19

Deze artikelen geven geen aanleiding tot opmerkingen en worden aangenomen bij eenparigheid van de 12 aanwezige leden.

Artikel 20

Een lid merkt op dat dit artikel overbodig is. Hij is er evenwel niet tegen gekant. Hij veronderstelt dat de tekst als juridische grondslag moet dienen voor koninklijke besluiten die eigenlijk die grondslag niet nodig hebben.

De Minister antwoordt dat het lid juridisch gezien gelijk heeft. Hij is van oordeel dat de tekst psychologisch belangrijk is.

Het artikel wordt aangenomen bij eenparigheid van de 12 aanwezige leden.

Artikel 21

Een lid is van mening dat de woorden « het wetenschappelijk bestuur » niet overeenstemmen met de woorden « la direction scientifique ». Hij stelt voor die woorden te vervangen door de woorden « de wetenschappelijke leiding ».

Het aldus verbeterde artikel wordt aangenomen bij eenparigheid van de 12 aanwezige leden.

Artikel 22

Dit artikel geeft geen aanleiding tot opmerkingen en wordt aangenomen bij eenparigheid van de 12 aanwezige leden.

Artikel 23

Een lid wil weten of de taak van de Regeringscommissaris, die hier niet wordt toegelicht, wel degelijk die is welke omschreven wordt door de wet van 16 maart 1954, d.w.z. de opportuniteit en de wettelijkheid controleren.

De Minister bevestigt deze interpretatie.

Hetzelfde lid vraagt wat het nut is van een plaatsvervangende Regeringscommissaris.

Le Ministre lui répond qu'ainsi la présence d'au moins un commissaire du Gouvernement deviendra plus probable.

L'article est adopté à l'unanimité des 12 membres présents.

Articles 24 et 25

Ces articles, qui ne suscitent pas de commentaires, sont adoptés à l'unanimité des 12 membres présents.

Article 26

Un membre fait remarquer que le § 4 de cet article, sans être en contradiction formelle avec l'article 25, § 2, complique quand même les choses.

Le Ministre réplique que les gens ne font pas de dons ou de legs à des Instituts mais plutôt à des institutions bien définies. On veut respecter leurs intentions et en même temps encourager les legs.

L'article est adopté à l'unanimité des 12 membres présents.

Article 27

Un membre met le Ministre en garde contre le contenu de cet article. Pris à la lettre, celui-ci pourrait mener à la privatisation. D'autres Ministres que lui pourraient s'en servir à l'avenir. Le Conseil d'Etat a d'ailleurs formulé une observation en ce sens.

Le Ministre rappelle que pour faire participer le Palais des Beaux-Arts à un réseau de ticketel, le législateur a dû intervenir. C'est pour éviter qu'à l'avenir ce législateur doive encore s'occuper de bagatelles pareilles, que cet article a été rédigé.

Dans la version néerlandaise du texte, les mots « mits machtiging door de Koning » sont remplacés par les mots « met machtiging van de Koning ».

L'article est adopté à l'unanimité des 12 membres présents.

Articles 28 et 29

Un membre demande au Ministre de préciser les textes réglementaires auxquels on renvoie. Le Ministre les communique. Ils se trouvent en annexe au présent rapport.

Les articles sont adoptés à l'unanimité des 12 membres présents.

De Minister antwoordt hem dat daardoor naar alle waarschijnlijkheid ten minste één Regerings-commissaris aanwezig zal zijn.

Het artikel wordt aangenomen bij eenparigheid van de 12 stemmen.

Artikelen 24 en 25

Deze artikelen, die geen aanleiding geven tot opmerkingen, worden aangenomen bij eenparigheid van de 12 aanwezige leden.

Artikel 26

Een lid merkt op dat § 4 van dit artikel, die weliswaar niet strijdig is met artikel 25, § 2, de zaken nogal ingewikkeld maakt.

De Minister antwoordt dat de mensen geen giften of legaten doen aan Instituten, maar aan welbepaalde instellingen. Men wil hun bedoelingen respecteren en terzelfder tijd de legaten aanmoedigen.

Het artikel wordt aangenomen bij eenparigheid van de 12 aanwezige leden.

Artikel 27

Een lid waarschuwt de Minister voor de inhoud van dit artikel. Wanneer het heel letterlijk geïnterpreteerd wordt, zou het kunnen leiden tot privatisering. Andere Ministers zouden in de toekomst van dat artikel gebruik kunnen maken. De Raad van State heeft trouwens een opmerking in deze zin gemaakt.

De Minister herinnert eraan dat de wetgever is moeten optreden om het Paleis voor Schone Kunsten te laten aansluiten op een ticketel-netwerk. Dit artikel werd opgesteld om te vermijden dat de wetgever zich in de toekomst met dergelijke kleinigheden moet inlaten.

In de Nederlandse tekst worden de woorden « mits machtiging door de Koning » vervangen door de woorden « met machtiging van de Koning ».

Het artikel wordt aangenomen bij eenparigheid van de 12 aanwezige leden.

Artikelen 28 en 29

Een lid vraagt aan de Minister naar welke regelgeving hier wordt verwezen. De Minister deelt de betrokken teksten mee. Zij worden als bijlage bij dit verslag gevoegd.

De artikelen worden aangenomen bij eenparigheid van de 12 aanwezige leden.

Article 30

Deux membres interviennent au sujet du § 2 de cet article. Ils demandent au Ministre de préciser la date exacte à laquelle « les membres du personnel des établissements susvisés » passeront aux deux Instituts. Prendra-t-on en compte leur situation au moment de la publication de la loi ou au moment du transfert réel ?

Le Ministre précise que c'est la date de la mise en vigueur de la loi qui compte. Il veillera toutefois aux situations spéciales qui peuvent se produire chez le personnel.

Il n'admettra pas que la situation existant en ce moment soit altérée pendant la période qui nous sépare de l'entrée en vigueur de cette loi. Il est impensable que ce transfert leur porte préjudice.

L'article est adopté à l'unanimité des 13 membres présents.

Articles 31, 32, 33 et 34

Ces articles, qui ne suscitent pas de commentaires, sont adoptés à l'unanimité des 13 membres présents.

Article 35

Un membre s'étonne de cet article. Le Roi pourrait-il ajourner *sine die* l'entrée en vigueur de la présente loi ?

Le Ministre le rassure. Tous les arrêtés d'exécution sont déjà rédigés et se trouvent déjà chez le Premier Ministre. L'entrée en vigueur se situera probablement vers Pâques.

L'article est adopté à l'unanimité des 13 membres présents.

L'ensemble du projet de loi est adopté à l'unanimité des 13 membres présents.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité des 12 membres présents.

Le Rapporteur,
R. HENNEUSE.

Le Président,
E. LEEMANS.

Artikel 30

Over § 2 van dit artikel vragen twee leden aan de Minister op welke datum precies « de leden van het personeel van de bedoelde instellingen » naar de twee Instituten zullen overgaan. Zal men rekening houden met hun toestand op het ogenblik dat deze wet wordt bekendgemaakt of op het ogenblik dat zij feitelijk overgaan ?

De Minister antwoordt dat men de datum van inwerkingtreding van deze wet in aanmerking zal nemen. Hij zal evenwel de nodige aandacht besteden aan de bijzondere omstandigheden waarin sommige personeelsleden terecht kunnen komen.

Hij zal niet dulden dat de bestaande toestand nog gewijzigd wordt tussen nu en de inwerkingtreding van de wet. Het is ontoelaatbaar dat deze overplaatsing hun nadeel zou berokkenen.

Het artikel wordt aangenomen bij eenparigheid van de 13 aanwezige leden.

Artikelen 31, 32, 33 en 34

Deze artikelen worden zonder verdere bespreking aangenomen bij eenparigheid van de 13 aanwezige leden.

Artikel 35

Een lid spreekt zijn verwondering uit over de inhoud van dit artikel. Kan de Koning de inwerkingtreding van deze wet voor onbepaalde tijd uitstellen ?

De Minister stelt het lid gerust: alle uitvoeringsbesluiten zijn reeds opgesteld en bevinden zich momenteel bij de Eerste Minister. Waarschijnlijk zal de wet in werking treden tegen Pasen 1991.

Het artikel wordt aangenomen bij eenparigheid van de 13 aanwezige leden.

Het ontwerp van wet in zijn geheel wordt aangenomen bij eenparigheid van de 13 aanwezige leden.

Dit verslag is goedgekeurd bij eenparigheid van de 12 aanwezige leden.

De Rapporteur,
R. HENNEUSE.

De Voorzitter,
E. LEEMANS.

CORRECTIONS MATERIELLES

Article 2

Le premier alinéa de cet article, version néerlandaise, doit être lu ainsi :

« De zetel van de Instituten is gevestigd in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. »

Artikel 3

1. La seconde phrase du premier alinéa de cet article est séparée de la première pour former un deuxième alinéa.

2. Dans la version néerlandaise du dernier alinéa, le verbe « brengen tot gelding » devient « valoriseren ».

L'article se présente donc ainsi :

« Les Instituts remplissent des missions de service public et exercent des activités de recherches scientifiques se rapportant à ces missions.

La nature des missions et les compétences de chaque établissement sont fixées par arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres et pris sur proposition du conseil d'administration.

Les instituts mettent en valeur leur patrimoine culturel et scientifique et les résultats de leur recherche scientifique. »

Article 6

Le texte de cet article est remplacé par le texte suivant :

« Le conseil d'administration établit son règlement d'ordre intérieur qui est soumis à l'approbation du Ministre duquel relève l'Institut. »

Article 14

Dans la version néerlandaise du texte, le mot « waaronder » est remplacé par les mots « onder wie ».

Article 21

Dans la version néerlandaise du texte, les mots « het wetenschappelijk bestuur » sont remplacés par les mots « de wetenschappelijke leiding ».

Article 27

Dans la version néerlandaise du texte, les mots « mits machtiging door de Koning » sont remplacés par les mots « met machtiging van de Koning ».

TEKSTCORRECTIES

Artikel 2

In de Nederlandse tekst dient het eerste lid van dit artikel te worden gelezen als volgt :

« De zetel van de Instituten is gevestigd in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. »

Artikel 3

1. De tweede volzin van het eerste lid van dit artikel wordt losgekoppeld van de eerste volzin en gaat een tweede lid vormen.

2. In de Nederlandse tekst van het laatste lid worden de woorden « brengen tot gelding » vervangen door het woord « valoriseren ».

In zijn nieuwe vorm ziet het artikel er dus als volgt uit :

« De Instituten vervullen opdrachten van openbaar dienstbetoon en verrichten wetenschappelijk onderzoek in verband met die opdrachten.

De aard van de opdrachten en de bevoegdheden van elke instelling worden bepaald bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, op voorstel van de raad van bestuur.

De instituten valoriseren hun cultureel en wetenschappelijk patrimonium en de resultaten van hun wetenschappelijk onderzoek. »

Artikel 6

Dit artikel wordt vervangen als volgt :

« De raad van bestuur stelt zijn huishoudelijk reglement op dat ter goedkeuring wordt voorgelegd aan de minister onder wie het Instituut ressorteert. »

Artikel 14

In de Nederlandse tekst wordt het woord « waaronder » vervangen door de woorden « onder wie ».

Artikel 21

In de Nederlandse tekst van dit artikel worden de woorden « het wetenschappelijk bestuur » vervangen door de woorden « de wetenschappelijke leiding ».

Artikel 27

In de Nederlandse tekst van dit artikel worden de woorden « mits machtiging door de Koning » vervangen door de woorden « met machtiging van de Koning ».

ANNEXE

L'article 28, § 1er, a trait notamment à :

— l'arrêté royal du 21 avril 1965 fixant le statut du personnel scientifique des établissements scientifiques de l'Etat;

— l'arrêté royal du 21 avril 1965 portant statut pécuniaire du personnel scientifique de l'Etat.

L'article 28, § 2, a trait notamment à :

— l'arrêté royal du 16 juin 1970 fixant le statut du personnel administratif, du personnel technique et des gens de métier et de service des établissements scientifiques, de l'Etat;

— l'arrêté royal du 30 juillet 1976 portant statut pécuniaire du personnel administratif, du personnel technique et des gens de métier et de service des établissements scientifiques de l'Etat.

L'article 29 a trait notamment à :

— l'arrêté royal du 20 avril 1965 relatif au statut organique des établissements scientifiques de l'Etat;

— l'arrêté royal du 21 avril 1965 fixant le statut du personnel scientifique des établissements scientifiques de l'Etat.

BIJLAGE

Artikel 28, § 1, heeft o.a. betrekking op :

— het koninklijk besluit van 21 april 1965 tot vaststelling van het statuut van het wetenschappelijk personeel der wetenschappelijke inrichtingen van de Staat;

— het koninklijk besluit van 21 april 1965 houdende bezoldigingsregeling van het wetenschappelijk personeel van de Staat.

Artikel 28, § 2, heeft o.a. betrekking op :

— het koninklijk besluit van 16 juni 1970 tot vaststelling van het statuut van het administratief personeel, van het technisch personeel en van het vak- en dienstpersoneel der wetenschappelijke inrichtingen van de Staat;

— het koninklijk besluit van 30 juli 1976 houdende bezoldigingsregeling van het administratief personeel, van het technisch personeel en van het vak- en dienstpersoneel der wetenschappelijke inrichtingen van de Staat.

Artikel 29 heeft o.a. betrekking op :

— het koninklijk besluit van 20 april 1965 betreffende het statuut der wetenschappelijke inrichtingen van de Staat;

— het koninklijk besluit van 21 april 1965 tot vaststelling van het statuut van het wetenschappelijk personeel der wetenschappelijke inrichtingen van de Staat.